

Bir Hemşirenin Kariyer Yolculuğu

Öğrencilikten Mesleğe Geçiş

2011 yılında çiçeği burnunda bir hemşire olarak Anadolu Sağlık Merkezi'nin kapısından içeri ilk adımımı attığımda, içimde büyük bir heyecan, merak, belirsizlik ve korku vardı. Yeni bir mezun olarak, yıllarca hayalini kurduğum mesleğe gerçek anlamda başlıyordum. O gün bunun farkında olmasam da, aslında hayatımın en önemli yolculuklarından birine adım atmıştım. Bu yolculuğun, sadece mesleki olarak değil kişisel olarak da büyümemi sağlayacağı, dokunduğum hayatların benim hayatımı değiştireceği, bana ilham verecek ve dünyaya bakış açımı tamamen değiştirecek bir serüven olacağı aklımın ucundan bile geçmemiştir.

İlk olarak bölümüm açılana kadar VIP servisinde rehberlik sürecimi tamamladım. Öğrencilik hayatımdan mesleğe geçişimin bu kadar zor olacağını hiç düşünmemiştim. Her zaman uyumlu biri olduğum için bu sürecin benim için çok kolay olacağını sanmıştım. Sonrasında farkettim ki iş hayatına adım atan bir çok kişinin de karşılaştığı Zorlu bir süreçmiş. Hayatımda hiç unutmadığım ve her yeni başlangıcımda hatırladığım unutulmaz anlardan biri oldu.

Güzel bir ekip ve oryantasyon sürecini tamamladıktan sonra güzel dostluklarla kendi bölümüme geçtim. Pediatri kalp damar cerrahi servisindeydim. İlk mülakat sürecimde çalışmak istediğim özel bir alan var mı diye sormuşlardı. Bende çalışmak istemediğim iki alanı söylemiştim. Pediatri ve Onkoloji hastaları ile çalışamayacağımı düşündüğüm için iki bölümü söylemiştim. Meslek hayatıma asıl ait olduğum yeri bilmeden başlamışım. Neyse ki hayat bunu benden önce farkettiler ve dümeni doğru rotaya kırmamı sağladı.

Hasta Bakımına Adanmış Altı Yıl

İlk kez teoride öğrendiklerimi pratiğe dökme şansı yakalamıştım. Beni en çok heyecanlandıran şeylerden biri de kitaplarda öğrendiğim şekliyle mesleğimi yapabileceğim bir yerde olmaktı. Pediatri servisinde çalışmak, küçük hayatlara dokunmak demektir. Minik bir gülümsemenin bile ne kadar büyük bir etki yaratabileceğini işte orada öğrendim. Her günüm farklı bir deneyimle doluydu. Kimi zaman bir bebeğin, kimi zaman endişeli bir ailenin güç veren kişisi oldum. Bu deneyimler bana, hemşireliğin sadece bir meslek değil, yeri geldiğinde bir aile ferdi, bir arkadaş ve bir destekçi olmak olduğunu öğretti.

Pediatric servisindeki ilk deneyimlerim, hasta bakımının kalbimde özel bir yeri olduğunu gösterdi. Hastalarla birebir ilgilenmek, onların bakım süreçlerinde aktif rol almak beni mesleki anlamda en çok mutlu eden şeydi. Bu farkındalıkla 2012 yılında kemik iliği nakli (KİT) ünitesinde çalışma fırsatı buldum. KİT ünitesinde geçirdiğim yaklaşık altı yıl, kariyerimin belki de en özel, en öğretici ve beni gerçek ben yapan dönemi oldu. Bu süre zarfında hemşirelik mesleğinin özünün insan hayatına dokunmak ve umut olmak olduğunu iliklerime kadar hissettim. Ağır tedavi süreçlerinden geçen hastaların yanında olmak, küçük bir gelişmede bile tarifsiz sevinçler yaşamak ve zorlu anlarında onlara güç vermek, ve bazen onlardan güç almak... İşte bunlar, bana hemşire olmanın ne denli kıymetli olduğunu her gün hatırlattı. Bu altı yılın sonunda, mesleki bilgi ve becerimin yanı sıra hayata bakışım da adeta yeniden şekillendi. Kendime, insanlara ve hayata dair kocaman dersler aldım; empati kurmanın, sabrın ve şefkatin gücünü keşfettim.

Sorumluluklarla Gelen Büyüme

Altı yılın sonunda edindiğim tecrübeler ve biriktirdiğim anılar sayesinde artık daha güçlü ve kendinden emin bir hemşireydim. Bu noktada kariyerimde yeni bir sayfa açılarak KİT ünitesi sorumlu hemşiresi olarak atandım. Yani artık sadece bakım vermiyor, aynı zamanda bir ekibi yönetip büyük bir sorumluluk alıyordum. Bu geçiş benim için hem gurur verici hem de öğretici oldu; çünkü liderlik etmeyi öğrenirken aslında hala bir öğrenci olduğumu fark ettim. Sorumlu hemşire pozisyonundayken kendi gelişimimi de ihmal etmemeye karar verdim. Bu amaçla yüksek lisans eğitimimi tamamladım. Akademik olarak ilerlemek, mesleki ufkumu genişletirken bana hemşirelikte bilimsel bakış açısının önemini gösterdi. Yüksek lisans süreci zorlu dersler, araştırmalar ve bitmek bilmeyen bir tempoyla geçti ama pes etmedim. Çünkü her yeni bilgi kırıntısı, mesleğimi daha iyi yapabilmem için bir araçtı ve ben öğrenmeye, gelişmeye sonuna kadar açkıttım. Yüksek lisansımı tamamlayıp işimde de deneyim kazandıkça, içimdeki öğrenme daha da alevlenmişti. Yoğun iş temposuna rağmen bir adım daha atarak doktora programına başladım. Elbette, iş ve eğitim dengesini sağlamak hiç kolay değildi. Gündüzleri hastanede koşturup akşamları akademik çalışmalarla meşgul olmak fiziksel ve zihinsel olarak beni zorluyordu. Ancak karşılaştığım her zorluk bana ayrı bir ders, geçtiğim her zorluk geçemediklerime bir dayanak oldu ve beni biraz daha güçlü kıldı. Bazen uykusuz kaldığım geceler, bazen bitmek bilmeyen projeler ve sınavlar... Tüm bu süreçte yılgınlığa kapıldığım anlar olduysa da, hayatımda olan güzel insanlarla yeniden motive olmayı başardım. Zorlukların üstesinden geldikçe kendimdeki

dönüşümü fark ettim: artık sadece bilgili bir hemşire değil, aynı zamanda daha sabırlı, dayanıklı ve her engeli fırsata çevirmeyi bilen bir insan haline geliyordum. Farklı versiyonum yükleniyordu 😊. Doktora süreci, hemşirelikte uzmanlaşmamı sağlarken bana aynı zamanda "zor" görünen şeylerin azim ve tutku ile aşılabileceğini öğretti.

Liderlik Basamakları

Kariyerimdeki akademik ve pratik birikimin doğal bir sonucu olarak, zorlu süreçlerin sonunda Hemşirelik Hizmetleri Direktör Yardımcısı pozisyonuna atandım. Bu göreve getirildiğim gün, 2011 yılında hastaneye adımını atan o genç hemşireyi düşündüm. İçimde hem tarifsiz bir gurur hem de büyük bir sorumluluk duygusu vardı. Bir zamanlar sadece kendi hastalarımın bakımından sorumluyken, şimdi yüzlerce hemşirenin bulunduğu bir ekibin yönetiminde söz sahibiydim. Bu rol değişimi bana hemşirelik mesleğinin ne kadar geniş bir yelpazeye sahip olduğunu gösterdi: bakım vermekten eğitmenliğe, oradan yöneticiliğe uzanan geniş bir yelpaze....

Geçtiğim bu uzun yolculukta en büyük şansım çalıştığım kurum ve kurumun bana verdiği aralıksız destek oldu. Burada gördüklerim ve deneyimlediklerim beni farklı arayışlara sürükledi. Yıllar boyunca her yeni adımında, her eğitim kararında ve her zorlukta kurumum yanımdaydı. Bu destek, yalnız olmadığımı hissettirdi ve daima motivasyon kaynağım oldu. Bir kurumun çalışanının gelişimine yatırım yapması, aslında o kurumun geleceğine de yatırım yapması demektir. Kurum bana, ben de mesleğime ve kendime çok güzel yatırımlar yaptım.

Yeni Bir Dümende: Yolculuk Devam Ediyor

Şimdi, kariyer yolculuğuma farklı bir dümende devam ediyorum. Bir anlamda, artık geminin kaptan köşkünde, rotayı belirleyen tarafta yer alıyorum. Geriye dönüp baktığımda ise görüyorum ki, hemşirelikte ister acemi bir yeni mezun olun, ister yönetici seviyesinde, **öğrenme ve hizmet etme yolculuğu** hiç bitmiyor. Benim hikayem de burada bitmiş değil; aksine her yeni günle birlikte yazılmaya devam ediyor. Hemşirelik mesleğine adım atan veya bu yolda ilerleyen tüm meslektaşlarıma ve öğrenci hemşirelere söylemek isterim ki: Karşınıza çıkan engeller sizi yıldırmasın, aksine onlardan güç alın. Ben her zorluğun ardından bir kapının açıldığını deneyimledim. Sizler de sabır, azim ve sevgiyle çalıştığınızda, hayal bile edemeyeceğiniz fırsatlarla karşılaşabilirsiniz.

Bu yolculuk, mesleğimi ne kadar çok sevdiğimi ve doğru bir kariyer seçimi yaptığımı bana defalarca kanıtladı. Eğer 14 yıl önce bu kapıdan girmeye cesaret edememiş olsaydım, belki de böyle dolu dolu bir hikayem olmayacaktı. İyi ki hemşire olmuşum, iyi ki pes etmeyip hep daha iyisini hedeflemişim.

Unutmayın 1: Her hemşirenin hikayesi özeldir ve her birimiz dokunduğumuz hayatlarla kendi hikayemizi yazıyoruz.

Unutmayın 2: Her zorluk geçicidir, ama mesleğimize kattığımız değerler kalıcıdır. Kendi yolculuğunuzda emin adımlarla ilerleyin, düşmekten korkmayın ve düştüğünüzde kalkıp devam edin. Bir gün geriye baktığınızda, katettiğiniz mesafeye ve dokunduğunuz hayatlara siz bile inanamayacaksınız.

Unutmayın 3: Son olarak yola çaiırken yanınızda olması gereken en önemli şeyleri yazıyorum; İnsanı merkeze alan bir bakış, sürekli öğrenmeye açık bir zihin, zorlukları fırsata çeviren bir motivasyon ve düşmeden yada düşünce tutunabileceğiniz destek isteyebilme gücü...